

țară, comunicările acestora ocupând un loc important.

Studiile și articolele de arheologie, istorie medievală, istorie modernă și contemporană, de istorie a culturii în Bucovina, medalioanele dedicate unor personalități bucovinene, comunicările studenților, recenziile de carte sunt scrise în canoanele istorice bine știute. Din această problematică ne-am oprit atenția asupra a două studii.

Primul, semnat de Florian Pintescu, poartă titlul *Mihai Viteazul și românii din Transilvania. Aspecte de "politică" confesională*, p.77-86. Acest studiu reflectă destul de bine una din laturile domniei lui Mihai Viteazul în Transilvania - aspectul politic și nu numai, al poziției sale în privința bisericii românilor, a ortodoxismului. După cum reiese din studiul lui Florian Pintescu, Mihai Viteazul nu a avut avantaje de natură materială din sprijinirea religiei ortodoxe în Transilvania, ci doar aversiunea din partea adeptilor religiilor "recepte". Se menționează că protejarea religiei ortodoxe a avut o motivație pur religioasă. Fenomenul ne apare mai complex, dacă avem în vedere și studiul profesorului Pompiliu Teodor, *Politica ecleziastică a lui Mihai Viteazul din Transilvania*, din *Revista istorică*, serie nouă, I-IV, nr.5-6, mai-iunie 1993, p.473-489.

Cel de-al doilea studiu, *Prelegeri cu profunde semnificații istorice*, p.133-145, semnat de Ion Agrigoroaiei, aduce în discuție prelegerile pe care marii noștri istorici Ion I. Nistor, Vasile Pârvan, Dimitrie Onciul, Alexandru Lapedatu, Ioan Lupaș le-au susținut cu ocazia unor cursuri inaugurale la universitățile din Cernăuți, București și Cluj. Sunt prelegeri din care autorul desprinde profunde semnificații pentru trecutul, prezentul și viitorul istoric al poporului român. Aceste prelegeri au fost susținute după primul război mondial și după Marea Unire din 1918 și sunt încărcate de un profund suflu patriotic, național. Din prezentarea ideilor care reies din aceste prelegeri se desprinde puternicul sentiment al românismului, care nu de puține ori a însemnat pentru poporul român însuși dreptul la existență.

Întreg conținutul ideatic al celor expuse în această revistă ne reflectă istoria Bucovinei într-o lumină istorică aparte.

Zeița Clio și-a revărsat inspirația asupra colegilor noștri de la Universitatea "Ștefan cel Mare" din Suceava, care prin apariția acestui prim volum din *Codrul Cosminului*, serie nouă, se înscrie în rândul universităților tinere din țară, dornice de afirmare și care, nu peste mulți ani, vor reuși să dea cercetători de mare valoare pentru istoria românilor.

ADONIS MIHAI

Ioachim Crăciun și bibliologia românească. Studiu și bibliografia operei de Nicolae Edroiu, Cluj-Napoca, 1994, (3)f, 110 p.

Sub auspiciile Universității din Cluj-Napoca, a Bibliotecii Centrale Universitare și a Bibliotecii Academiei, Filiala Cluj, a apărut în seria "Bibliotheca Bibliologica" studiul *Ioachim Crăciun și bibliologia românească*. Tipărit de editura "Philobiblon", studiul vede lumina tiparului în Seria Nouă 1, (20) din renumita "Bibliotheca Bibliologica", înființată chiar de istoricul și bibliograful Ioachim Crăciun.

Volumul debutează cu o prefață a profesorului Nicolae Edroiu în care sunt punctate principalele realizări din domeniul specializat al Bibliologiei, care se leagă de numele lui Ioachim Crăciun. Este supus atenției și obiectivul Noii Serii din "Bibliotheca Bibliologica", acela de a publica studii de bibliologie și bibliografii din diferite domenii științifice, care să contribuie la progresul științei bibliologice în general.

Urmează studiul propriu-zis, *Ioachim Crăciun (1898-1971) și bibliologia românească*, în care este urmărită întreaga activitate științifică a istoricului și bibliologului Ioachim Crăciun. Este ilustrat, aici, cadrul internațional în care se afirmă noua știință a bibliografiei, știință la a cărei dezvoltare își va aduce un aport deosebit și Ioachim Crăciun.

Ioachim Crăciun s-a născut în comuna Dârlos, jud. Sibiu, la 25 iunie 1898. Și-a făcut studiile primare și secundare la școlile ungurești și germane din comuna natală, la Sibiu și Blaj. A făcut parte din

prima generație de studenți ardeleni trecuți la studii superioare în capitala "țării mărite", beneficiind de sprijinul unor mari profesori, cum au fost Nicolae Iorga, Vasile Pârvan, Dimitrie Onciul, Ioan Ursu.

Încă din timpul studenției, a fost primit ca funcționar la Biblioteca Academiei Române, unde pașii îi sunt îndrumați de Ion Bianu și Al. Sadi-Ionescu, spre o nouă specialitate, Bibliografia. Despre aceștia doi, în lucrarea *Doi bibliografi români: Ion Bianu (1856-1935) și Al. Sadi-Ionescu (1873-1926)*, Cluj, 1937, p.9, Ioachim Crăciun scria: "... fost-am și eu un ucenic al lui Ion Bianu și adaug cu mândrie și al lui Al. Sadi-Ionescu. M-am împărtășit și eu din izvorul cunoștințelor lor bibliotecare și bibliografice, luat-am și eu lumină din lumina lor".

De numele lui Ioachim Crăciun este legată introducerea noii științe, a Bibliologiei, în învățământul universitar din România. Lecția de deschidere a cursului pe care specialistul în materie o ținea în ziua de 12 noiembrie 1932, se intitula *O știință nouă, Bibliologia, în învățământul universitar din România*.

În activitatea științifică a profesorului Ioachim Crăciun, un loc aparte îl obține colecția "Bibliotheca Bibliologica" (1933-1946). Colecția urmărea publicarea de repertorii bibliografice din toate domeniile științifice și bibliografiile personalităților marcante din ogrul științific al Transilvaniei.

Prin activitatea sa didactică și științifică desfășurată timp de decenii, Ioachim Crăciun a pus bazele Școlii Bibliologice de la Cluj, continuând să fie mentorul ei și în împrejurările de după 1948. Sub conducerea profesorului, s-a constituit, în cadrul Institutului de Istorie din Cluj, colectivul pentru întocmirea *Bibliografiei istorice a României*, din care primul volum vedea lumina tiparului la Editura Academiei din București, în 1970.

Prin exigențele profesorului Ioachim Crăciun, la Cluj s-a afirmat o adevărată școală bibliologică, având accentul pus pe bibliografie. Întemeietorul de școală bibliologică era în permanent contact cu marile centre bibliografice din Europa și de peste Ocean, bibliografiile românești ce se întocmeau racordându-se principiilor și metodologiei bibliografice internaționale.

Studiul de față cuprinde, de asemenea, *Bibliografia operei (1923-1978)* profesorului universitar Ioachim Crăciun. Un număr de 46 de studii și articole pe teme de istorie și bibliologie, alcătuiește această bibliografie. Dintre acestea amintesc: *Cronicarul Szamosközy și însemnările lui privitoare la români (1566-1608)*; *Originea lui Mihai Viteazul*; *Tiparul la românii din Transilvania*; *Cronicile românești ale Transilvaniei și Banatului*.

Apar în această lucrare un număr de 26 de bibliografii, din care menționez *Bibliografia istorică a României*, editată în trei volume, și un număr de 73 dări de seamă.

Volumul are și o anexă, în care sunt date aparițiile din: "Bibliotheca Bibliologica" (1933-1946) - 19 numere; *Bibliografia istorică a României (1944-1989)* - 7 volume; Bibliografiile elaborate în cadrul Bibliotecii Centrale Universitare din Cluj (1961-1991) - în număr de 36; Indici bibliografici de reviste și alte lucrări elaborate în cadrul Bibliotecii Filialei Cluj a Academiei Române (1972-19932) - 17 numere; Bibliografiile cadrelor didactice universitare întocmite sub îngrijirea cadrelor Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca (1974-1992). La Catedra de Istorie apar un număr de 14 volume ale acestor bibliografii; la Catedrele de Pedagogie-Psihologie, 2 numere. Este prezentă în studiu *Precuvântarea la "Bibliotheca Bibliologica"*, în care, fondatorul ei expune obiectivele științifice propuse și planul de lucru al colecției. *Precuvântarea* este însoțită de o traducere în limba franceză. Este inclusă și lecția de deschidere a cursului de bibliologie, însoțită și ea de un rezumat în limba franceză, lecție în care Ioachim Crăciun stabilea obiectivele prioritare ale noii discipline și cultivatorilor ei pe teren românesc.

Volumul se încheie cu un *Post scriptum* al prof. Nicolae Edroiu, care consideră că reluarea colecției "Bibliotheca Bibliologica" de la Cluj-Napoca, precum și cea de la Oradea, este de natură să arate, o dată mai mult, puterea modelului întemeietor.